

er, som sagt, hele Landets Interesse, vi skulle paasee. Naar jeg maatte raade, skulde de Rigsdagsmænd, der hørte hjemme i de Egne, i hvilke der var Tale om at anlægge en Jernbane eller Havn, slet ikke have Lov til at tale i en saadan Sag. Hvor brave og hæderlige Mænd de end kunne være, og hvor skarpt et Blik de end kunne have, saa kan det ikke undgaaes, at naar de ere nøie forbundne med en Egn og kjende dens Interesser i et saadant Tilfælde, at disse da gjøre sig gjældende i en overordentlig høi Grad. Dette bør ikke finde Sted, eller ogsaa bør disse Udtalelser være en Lygte for os Andre, der viser os, hvor man ikke skal gaae hen. Naar vi høre saa overdrevne Farver stildre, saa kunne vi sige os selv: Vi bør ikke følge den Anviisning, der gives os, thi dersom Farverne virkelig havde været saa udmærkede, havde de ikke behøvet et eneste Penselsstrøg mere.

J. S. Jespersen: Jeg kan slutte mig til dem, der have udtalt en anerkjendende Tale til Regjeringen, fordi den har fremmet den foreliggende Sag. Den er, forekommer det mig, af saa stor Interesse for hele Landet, at der ikke kan være Spørgsmaal om at søge at fortrænge den af Regjeringen lagte Plan ved nogensomhelst eensidig Interesse. Jeg kan derfor ikke fatte, hvorledes det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel) har kunnet anerkjende Regjeringens Fremgangsmaade, samtidig med, at han, alene for at fremme Ribe Byes specielle Anliggende, saa stærkt angreb den Plan, Regjeringen har lagt. Jeg skal iøvrigt ikke gaae ind paa det Specielle, som det ærede Medlem anførte, thi det forekommer mig, at hele hans Argumentation slaaer sig selv til Jorden, og at Alt, hvad han anførte, fuldstændig viser, at det kun er en enkelt Byes Interesse, han har villet varetage, at han har forglemmt, at Sagen dreier sig om et Anliggende, der vedrører hele Staten, og som efter min Mening er et Livsspørgsmaal for vor fremtidige Udvikling. — Der er kun et Par

enkelte Punkter, som det maaskee maa være mig tilladt lidt nærmere at berøre. Det ærede Medlem sagde, at der kun var mellem 7 a 8 Fod paa Varren ved Graadby; han udtalte, at Knudeby stod saa langt foran Graadby, der kunde ikke være nogen Tvivl om, at det havde langt større Bredde og langt større Fortrin for det andet. Jeg skal i den Anledning blot tillade mig at gjøre den simple Bemærkning, at de Skibsførende, de, der fare tilspes, dog vistnok ere de, der bedst forstaae at bedømme Forholdene derovre, og jeg skal kun henvisse de ærede Medlemmer til, at det er en Kjendsgjerning, at naar eet Skib passerer Knudeby, saa passere tyve Skibe Graadby; dette er vistnok saa temmelig afgjørende med Hensyn til, hvilket Løb der er det bedste. Hvad det fornemmeligt kommer an paa, er, om Anlægget ved Strandby i fortrinlig Grad er at foretrække. Jeg skal i den Anledning blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at naar man fører Banen fra Vandrup til Strandby i den af Regjeringen antydede Retning, saa deler man omtrent lige imellem de to Kjøbstæder, der ligge Banen nærmest, nemlig Varde og Ribe; de faae derved omtrent hver 2½ Mil til Jernbanen. Det er naturligt, at Varde kunde ønske at faae Hjerting til Udgangspunkt for en Jernbane, da denne Handelsplads ligger den noget nærmere; men det er en Kjendsgjerning, at de Skibe, der i de senere Aar have ført Varer til Varde, navnlig have udloset og indladet paa den Rhed, der ligger ved Strandby, den saakaldte Fanø-Rhed. Det er dette Punkt, alle Vedkommende i Reglen tye til. Vi have en Mand, der har udtalt sig meget om dette Spørgsmaal, en Mand, som vistnok Enhver maa erkjende for en Autoritet, og som jeg ikke behøver at sige at nævne, nemlig Capitainlieutenant Hammer. Han har i mange Aar været ansat ved Ryst- og Bagervæsenet og været Krydstoldinspecteur paa Bestkysten af Sylland, han har altsaa havt Leilighed til at undersøge Forholdet paa de forskjellige Steder, og han har overbeviist sig om,